

КРИТЕРИЈУМИ ОЦЕЊИВАЊА УЧЕНИКА – ХЕМИЈА

Оцењивње је саставни део процеса наставе и учења. Оцењивање је континуирана педагошка активност која позитивно утврђује однос према учењу и знању и подстиче мотивацију за учење. Оцењивањем се ученик оспособљава за објективну процену сопствених постигнућа и постигнућа других ученика, за постављање личних циљева током процеса учења, развија се систем вредности и обезбеђује се поштовање општих принципа система образовања и васпитања утврђених законом којим се уређују основе система образовања и васпитања.

Праћење развоја напредовања и остварености постигнућа ученика у току школске године обавља се:

1. сумативно - кроз писмене и усмене провере у току и на крају програмске целине и на крају полугодишта;
2. формативно - праћењем активности ученика на сваком часу, домаћих задатака, семинарских радова;

ОЦЕНОМ СЕ ИЗРАЖАВА:

1. Оствареност циљева и прописаних, односно прилагођених стандарда постигнућа, достизање исхода и степена развијености компетенција у току савладавања програма предмета.

2. Ангожовање ученика у настави.

3. Напредовање у односу на претходни период.

4. Препорука за даље напредовање ученика

ОБАВЕШТАВАЊЕ О ОЦЕЊИВАЊУ

На почетку школске године ученици, родитељи односно старатељи се обавештавају о критеријуму, начину и распореду оцењивања и доприносу појединачних оцена закључној оцени.

ЕВИДЕНЦИЈА О УСПЕХУ УЧЕНИКА

Наставник у поступку оцењивања прикупља и бележи податке о постигнућима ученика, процесу учења, напредовању и развоју ученика током године у дневнику рада и у својој педагошкој документацији.

КРИТЕРИЈУМИ БРОЈЧАНОГ ОЦЕЊИВАЊА ЗА ПРЕДЕМЕТ ХЕМИЈА

Оцена је јавна и саопштава се ученику одмах по добијању са образложењем. Образложење оцене садржи препоруку које активности ученик треба да предузме у даљем раду.

Оцену одличан (5) добија ученик:

1) Који остварује веома значајан напредак у савладавању програма предмета;

2) чија су знања, умења и вештине на нивоу разумевања и самосталне примене, односно који:

— уочава битно,

— лако одваја појединачно, опште и посебно ради уопштавања,

— логички повезује чињенице и појмове,

— самостално закључује на основу датих података,

— решава проблеме на нивоу стваралачког мишљења,

— поседује богат речник и лако се садржајно усмено и писмено изражава,

— лако и брзо примењује стечена знања,

— показује интересовања и самоиницијативност за проширивање стечених знања и додатно самообразовање;

Оцену врло добар (4) добија ученик:

- 1) који остварује значајан напредак у савладавању програма предмета;
- 2) чија су знања, умења и вештине на нивоу самосталне репродукције, разумевања и примене, односно који:
 - уочава битно,
 - лако разуме, закључује и репродукује чињенице, дате дефиниције и законитости,
 - лако се усмено и писмено изражава,
 - испољава активност на већини часова,
 - самостално и уз помоћ наставника практично примењује знања, умења и вештине у истим и сличним ситуацијама,
 - показује велику самосталност и висок степе активности и ангажовања.

Оцену добар (3) добија ученик:

- 1) који остварује напредак у савладавању програма предмета;
- 2) чија су знања, умења и вештине на нивоу самосталне репродукције и разумевања уз помоћ наставника, односно на нивоу могућности ученика да:
 - схвати значење научених садржаја, објашњења и да их повезује,
 - у ситуацијама анализа и закључивања захтева посебно залагање наставника и додатну помоћ,
 - има тешкоћа у брзом и тачном усменом и писменом изражавању;
 - показује делимични степен активности и ангажовања.

Оцену довољан (2) добија ученик:

- 1) који остварује минималан напредак у савладавању програма предмета;
- 2) чија су знања, умења и вештине на нивоу репродукције уз наставникову помоћ, односно који:
 - има склоност ка пасивном запамћивању и механичком репродуковању,
 - има тешкоћа у усменом и писменом изражавању,
 - испољава несналажење у новим ситуацијама,
 - уз помоћ решава једноставније рачунске задатке,
 - показује мањи степен активности и ангажовања.

Оцену недовољан (1) добија ученик:

који није усвојио основна знања, умења и вештине. Не препознаје основне хемијске појмове, или их само може набројати. Ни уз помоћ наставника не испуњава захтеве који су утврђени на основном нивоу постигнућа. Слабо показује интересовање за учешће у активностима.

Додатна подршка: Оцењивање ученика којима је услед социјалне ускраћености, сметњи у развоју, инвалидитета, тешкоћа у учењу и других разлога потребна додатна подршка у образовању и васпитању оцењује се на основу ангажовања и степена остварености циљева и исхода дефинисаних планом индивидуализације и ИОП-ом. Начини, поступци и елементи вредновања су у складу са тешкоћама и личношћу сваког ученика у сарадњи са стручном службом школе. Треба развијати његово самопоуздање и осећај напредовања. Закључна оцена из предмета утврђује се на крају првог полугодишта коју утврђује одељенско веће на предлог предметног наставника и другог полугодишта на основу свих појединачних оцена које су унете у дневник од почетка школске године

а у складу са законом, која не може да буде већа од највеће појединачне оцене уписане у дневник добијене било којом техником провере знања. Закључна оцена не може бити мања од аритметичке средине оцена.

Неоцењен ученик : Ученику који није оцењен најмање четири пута у току полугодишта се не утврђује закључна оцена изузев у случају када због угрожености безбедности и здравља ученика и запослених није могуће оценити ученика потребан број пута.

Шта и како се оцењује?

- Иницијални тест - обавља се на почетку школске године, у првој или другој недељи. Наставник процењује претходна постигнућа ученика у оквиру одређене области, модула или теме, која су од значаја за предмет. Резултат иницијалног оцењивања не оцењује се и служи за планирање рада наставника и даље праћење напредовања ученика.

- Усмена провера постигнућа ученика - обавља се у току оба полугодишта. Најмање две оцене у полугодишту треба да буду на основу усмене провере постигнућа ученика. Начини оцењивања: Дискусија на часу, мапе појмова, проблемски задаци, есеји, провера усвојености појмова усменим одговором ученика ... Ниво исхода: Разумевање (навести пример, упоредити, објаснити, препричати...

- Писмена провера постигнућа ученика - обавља се у току оба полугодишта. Начини оцењивања: Објективни тестови са допуњавањем кратких одговора, задаци са означавањем, задаци вишеструког избора, спаривање појмова...

Ниво исхода: Памћење (навести, препознати, идентификовати...) Контролне вежбе изводиће се према унапред утврђеном плану који ће бити истакнут на сајту школе. Оцена се уписује у дневник у року од осам дана од дана провере. Због сложености градива са којим се ученици овог узраста срећу, због веће мотивације за даљи рад, примењиваће се блажи критеријум оцењивања на контролним вежбама.

Бодовање теста: Оцена 5 = 85% - 100% Оцена 4 = 70% - 84% Оцена 3 = 55% - 69% Оцена 2 = 40% - 54%

Тест у трајању до 15 минута обавља се без најаве, оцена се не уписује у дневник, а спроводи се ради утврђивања остварености циља часа и савладаности дела реализованих садржаја. Представља повратну информацију ученику и наставнику и може се узети у обзир приликом утврђивања закључне оцене.

- Пројекат - групни облик рада на одређену тему, а има за циљ: самостално прикупљање и критички одабир информација; решавање проблема; доношење одлука; планирање и поштовање рокова; самостално учење; рад у групи; сарадња; критички однос према властитом и туђем раду. Наставник јасно дефинише и упознаје ученике са елементима за вредновање пројекта, групног рада и индивидуалног рада у оквиру групе.

Начини оцењивања: Експерименти, истраживачки пројекти Ниво исхода: Креирање и анализирање (поставити хипотезу, конструисати, планирати, реализовати, систематизовати, презентовати, вредновати...)

- Практични рад (оглед, лабораторијска вежба, практични задатак) - ученик/ученица се оцењује: за извођење огледа/лабораторијске вежбе/задатка, давање једноставног објашњења рада (поступка) и начина одбране (излагања).

Начини оцењивања: Лабораторијске вежбе, проблемски задаци, симулације....

Ниво исхода: Примена (употребити, спровести, демонстрирати...)